

re spalte, 2. afsnit, alene handler om uddannelsesinstitutionernes vurdering af private og kommunale uddannelser som adgangsgivende i forhold til uddannelser i videreuddannelsessystemet for voksne.

Spørgsmålet om godkendelse af elementer fra private og kommunale uddannelser enten ved merit i regulerede forløb eller som led i en uddannelsesplan for fleksible forløb er omtalt i det følgende afsnit i de almindelige bemærkninger i lovforslaget (side 14, højre spalte, 3. afsnit).«

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Enhedslistens medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis, Dansk Folkepartis og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling og vil stemme hverken for eller imod de af undervisningsministeren stillede ændringsforslag.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) anser alle 11 lovforslag (L 250-L 260) for et samlet lovkompleks, der udmønter regeringens finanslovaftale for 2000 med venstrefløjens og CD om en reform af voksen- og efteruddannelsen (VEU-reformen). I konsekvens heraf vil flertallet stemme imod alle de nævnte 11 lovforslag i VEU-reformen og vil stemme hverken for eller imod de ændringsforslag, der er stillet af forligskredsen.

Flertallet ønsker at pointere, at livslang læring er fremtidens nøgleord. Den enkelte skal forny og udvikle sine kvalifikationer gennem hele livet til gavn for samfundet, virksomhederne og individet. Et voksen- og efteruddannelsessystem med et varierende tilbud af høj kvalitet er afgørende for, at danske virksomheder kan klare sig tilfredsstillende på det internationale marked. Uddannelse skal derfor i stigende grad være en del af arbejdslivet, så arbejdskraften kan følge den teknologiske udvikling og bidrage til at skabe den øgede velstand, der ligger i fremtidens muligheder.

Voksen- og efteruddannelse er imidlertid forbundet med høje omkostninger i form af midlertidigt produktionstab, godtgørelse, dækning af undervisningsomkostninger m.v. Derfor er det

afgørende, at voksen- og efteruddannelsessystemet bliver nemt at anvende, samt at tilbudene bedst muligt lever op til virksomheders og medarbejderes forventninger og behov, hvad angår indhold og kvalitet.

Flertallet bifalder de intentioner, der ligger bag de fremsatte lovforslag til en reform af voksen- og efteruddannelsessystemet, men det fremsatte lovkompleks løser ikke de grundlæggende problemer i det eksisterende voksen- og efteruddannelsessystem. Lovkomplekset bevarer i høj grad det eksisterende system som en række overlappende systemer, hvilket specielt mindre virksomheder vil have uforholdsmæssigt store omkostninger ved at gennemskue og dermed at anvende.

Regeringen har tilsyneladende haft samme intentioner som flertallet, men flertallet må beklageligvis konstatere, at regeringen med finanslovaftalen og det fremsatte lovkompleks ikke får skabt den nødvendige gennemskuelighed, enkelhed og samling af voksen- og efteruddannelsessystemet.

Reformens vægtning af indsatsen for de kortuddannede

Flertallet kan bifalde målsætningen om at forbedre efteruddannelsesindsatsen for de kortuddannede og ønsker hermed at pointere, at på dette område er der brug for at forbedre indsatsen, både hvad angår generelle og mere specialiserede kompetencer.

Vejen til en bedre indsats på dette område burde imidlertid gå gennem en effektivisering af den samlede voksen- og efteruddannelsesindsats. Det fremsatte lovkompleks er desværre i høj grad baseret på et omfordelingsprincip, hvor der kun gives tilskud op til et vist kompetenceniveau, hvorefter udgifterne finansieres kollektivt.

Lovkomplekset satser meget ensidigt på den såkaldte »skubeffekt« og i meget ringe grad på »trækeffekten«. Flertallet finder det positivt, at lovkomplekset tilgodeser ønsket om og behovet for specielt øget fokus på udvikling af læse-, skrive- og regnefærdigheder, men lovkomplekset afspejler klart, at forligsparterne synes at glemme, at et videnssamfund ikke alene etableres ved et »skubsystem«, hvor der er fokus på at få de kortuddannede op på et højere niveau. Et videnssamfund etableres i lige så høj grad ved et »træksystem«, hvor de bedst uddannede tilsvarende får mulighed for at blive endnu dygtigere.